

pitelstakster“ ombyttes med Ordene: „de tilsvarende Gennemsnitspriser“. Naar denne Forandring foretages, finder jeg det rimeligt, at man stryger Ordet: „endelige“ i Paragraffens sidste Linie, for dette Udtryk staar i Forbindelse med Ordet: „Kapitelstakster“ i 5te Linie.

I § 3 fastsættes, at de Tiendeydere, som er pligtige at betale deres Ydelse i natura, ogsaa faar et Moratorium, gaaende ud paa, at de Tiendeydere, som skal have deres Afgift in natura, faar Valg imellem enten at modtage Betalingen i Penge, beregnet efter Reglerne i § 1, eller vente indtil 15. September i Aar med at faa Ydelsen in natura.

Saa er der tilføjet en § 4, gaaende ud paa, at de Tiendeydere, hvis Tiende endnu ikke er afløst, skal have en Støtte af Statskassen paa $\frac{7}{25}$ af deres Ydelse i Henhold til Loven af 15. Maj 1903. Det vil med andre Ord sige, at Statstilskudet til Tiendeafløsningen tilkommer dem straks med det Beløb, som Staten skulde betale, naar Tienden var afløst. Ogsaa denne Paragraf kunde dog trænge til en lille Ændring, thi der staar: at „Tiendeyderne“ har Krav paa at faa dette Beløb refunderet af Statskassen. Jeg vil meget tilraade, at det bliver Tiendeyderne i Stedet for Tiendeyderne, som skal have denne Refusion af Statskassen.

Der kan selvfølgelig siges mange Ord om dette Lovforslag; der kan siges, at Kapitelstaksterne i Øjeblikket ikke er nogen god Værdimaaler for, hvad det danske Landbrug i Virkeligheden giver. Men er vi enige i — og deri er Folketinget enigt —, at der bør ske en Rettelse i dette Forhold netop under disse ekstraordinære Forhold, tror jeg, at man kan spare al den Diskussion, thi Forholdet er jo i Virkeligheden dette, at man ikke tager noget fra nogen og heller ikke giver noget til nogen, men at man, hvis dette Lovforslag bliver vedtaget, kun bestemmer, at Tiendeydere og Tiendeydere faar de samme Forhold, som der er i Øjeblikket, kun med den Ændring, at det bliver overladt dem i Stedet for at betale i dette Aar, hvor Forholdene er saa vanskelige, at betale i dette Aar og i de tre følgende Aar.

Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig og hurtig Fremme i dette Ting.

Ole Hansen: Ved Behandlingen af den foreliggende Sag vil der neppe være Anledning til at komme ind paa nogen

nærmere Omtale af det Lovforslag om Fastsættelse af en overordentlig Kapiteltakst for Aaret 1914, som den højtærede Landbrugsminister fremsatte i Folketinget for 14 Dage siden. Der vil være saa meget mindre Anledning dertil, som den højtærede Minister nu har sluttet sig til det Lovforslag, som her foreligger, og i Dag har anbefalet det til dette høje Ting.

Hovedpunktet i det foreliggende Lovforslag er jo Bestemmelserne i §§ 1 og 2 om, at Gennemsnittet af 4 Aars Kapiteltakst fremtidig skal lægges til Grund for det enkelte Aars Kapiteltakst, hvorefter Afgiften saa skal udredes. Derved opnaas, at et enkelt Aars høje Kornpriser og et enkelt Aars høje Kapitelstakster ikke vil føles saa trykkende for dem, der skal yde deres Afgifter efter Kapitelstaksterne. Paa den anden Side vil der opnaas, at et enkelt Aars lave Kornpriser og et enkelt Aars lave Kapitelstakster ikke vil føles paa nogen ubehagelig Maade af dem, der skal oppebære Indtægterne efter Kapiteltaksterne; der vil paa dette Omraade finde en Udvæjning Sted, hvad jeg synes er meget heldigt. Det forekommer mig, at der ikke med Rette kan indvendes noget derimod, og at man heller ikke kan sige, at der gøres Uret til nogen Side, selv om jeg selvfølgelig gerne skal erkende, at en Lov som denne ikke kan gennemføres, uden at der er nogle, som lider Tab derved. Nu ved jeg meget vel, at der er dem, der mener, at naar vi i et Aar har høje Kornpriser og en høj Kapitelstakst, vil det sige det samme som, at vi ogsaa har særlig gunstige Tider for Landbruget; men det passer jo slet ikke. Med den nuværende Driftsmaade i Landbruget kan det meget vel indtræffe, at de høje Kornpriser kan falde sammen med et ugunstigt Aar for Landmændene, ligesom det omvendte, at lave Kornpriser kan falde sammen med et ret gunstigt Aar for Landmændene, kan indtræffe; og navnlig vil det jo vise sig, at lave Kornpriser og lave Priser paa Foderstoffer som Regel er fordelagtige for de mindre Landbrugere. Men jeg skal ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, jeg skal kun sige, at een Ting er givet, og det er, at de høje Kornpriser, vi har haft i Aar, og den høje Kapitelstakst, vi vil faa, ingenlunde svarer til den Ydeevne, der er til Stede hos Landmændene.

Som jeg for lidt siden gjorde opmærksom paa, vil det jo ikke kunne lade sig gøre at gennemføre et Lovforslag som det foreliggende, uden at nogle af Samfundets